האיכר והפדישח

טורקמניסטאן
צייורה ט. אלקסייבה

פדישח אחד ישב פעם עם אישתו במרפסת ביתו. בדרך עבר איכר עני וכשהבחין בהם חשב "הנה פדישח העשיר יושב שם. אולי אעשה לו מתנה, והוא ייתן לי דבר מה בתמורה.
הלך האיכר לשוק וקנה כמה תפוחי עץ יפים. אז ניגש אל אישתו של הפדישח והגיש לה את התפוחים על צלחת.
"פדישח גדול" אמר "אני שמח לראותכם כאן, יושבים בנחת מול העם הפשוט. אין לי רכוש רב ואינני לכבדך כראוי. אנא קבל את התקרובת הזו."

הדבר מצא חן בעיני הפדישח וגם אישתו התרגשה והיא נתנה לאיכר העני חמש מאות מאנאט (מטבע זהב מקומי).
הפדישח, שלא רצה להראות פחות נדיב מאישתו, נתן גם הוא לאיכר חמש מאות מאנאט.

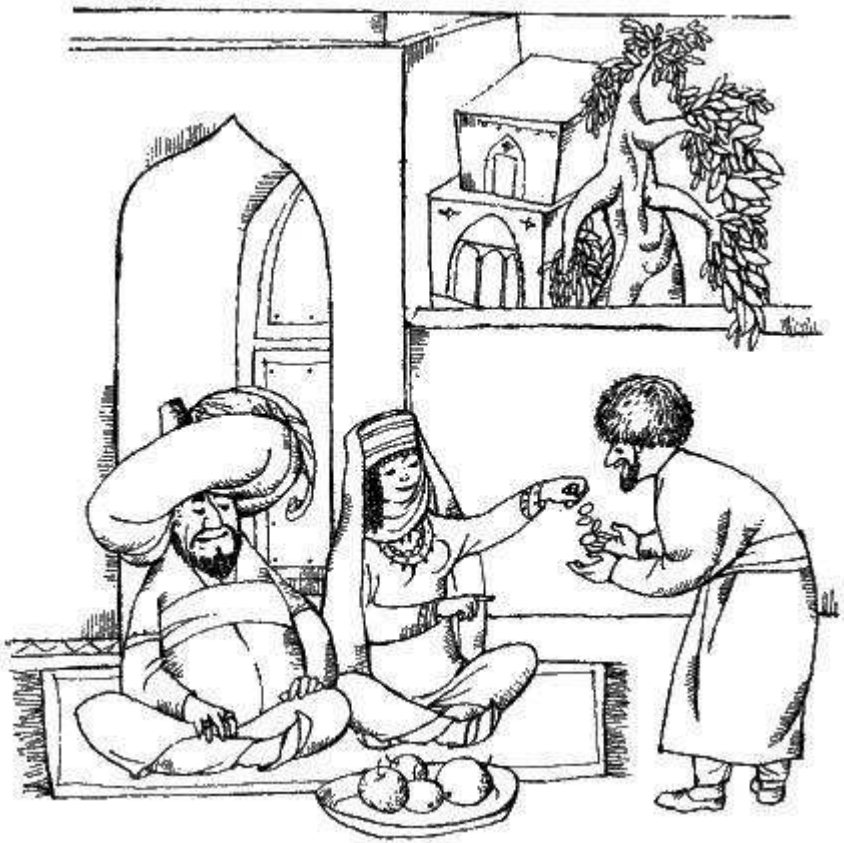

האיכר העני עוד מעולם לא ראה אוצר כזה והלך משם כשהוא מרקד ושר משמחה. בדרך פגש את שכנו.
"מה קרה לך?" שאל השכן "למה אתה כה שמח?"
"אל תשאל, ידידי" ענה האיכר "היום התעשרתי!"
"ספר לי, ספר. איך קרה הדבר?"
"הלכתי ברחוב וראיתי פדישח יושב עם אישתו על מרפסת ביתו. החלטתי להביא להם כמה תפוחים יפים ומכל אחד מהם קיבלתי חמש מאות מאנאט!"
"אם כך הדבר" אמר השכן "גם אני אנסה ואביא להם דבר מה." הוא הלך לשוק ורצה לקנות בשביל הפדישח לפת. אבל אחרי מחשבה אמר לעצמו "לפת אינו דבר טעים במיוחד. לא נאה לתת אותה לפדישח. אקנה לו בצל יפה" והוא קנה כמה בצלים יפים וגדולים, שם בצלחת וניגש אתם אל הפדישח.
"הנה פדישח הגדול. נעים לראותך כך על מרפסת ביתך. קבל נא את השי!"
מתנת הבצל לא מצאה חן בעיני הפדישח והוא הנעלב מאוד. מיד קרא למשרתים שלו ואמר "קחו את הבצלים האלה ופירקו אותם על ראשו של האיכר הגס הזה."
לפי הוראת הפדישח לקחו המשרתים את הבצלים והתחילו להרביץ בהם בראשו של האיכר. הבצלים התפרקו ובכל מכה האיכר אמר "תודה לאל!"
אחרי שהמשרתים פירקו את הבצלים על ראשו של האיכר שאלו אותו "מדוע אתה מהלל את האל?"
"מה זה עניינכם? אמרו לכם לדפוק בהם בראשי, אז תעשו את מלאכתכם ואל תשאלו שאלות."

המשרתים חזרו לפדישח וסיפרו לו "הכינו בבצלים בראשו של האיכר הזה, אבל הוא עם כל מכה אמר 'תודה לאל!'."
שמע הפדישח וציווה "תביאו מיד את הנבל!"
המשרתים הלכו והביאו את האיכר לפני הפדישח וזה שאל "מדוע אתה מהלל את האל כאשר שוברים בצלים על ראשך?"
והאיכר ענה "הו, פדישח הגדול. אסביר לך אבל תבטיח שתסלח לי את הגסות שלי!"
"טוב, אסלח לך!" אמר הפדישח.
ואז אמר האיכר "פדישח, תחילה בכלל לא ידעתי שאתה יושב שם על מרפסת ביתך. אבל השכן שלי, זה שהביא לך את התפוחים היפים, סיפר לי כל מה שקרה. לכן גם הלכתי לשוק ורציתי לקנות לפת עבורך. אך אחר כך חשבתי כי לפת אינה טעימה דיו וקניתי בצל. אתה ציווית לפרק את הבצלים על ראשי. כשהמשרתים הכו בראשי עם בצלים, הם התפרקו כבר עם מכה ראשונה. ואילו הבאתי לך לפת, לא היו שוברים אותה אפילו בעשר מכות. לכן היללתי את האל על כך שקניתי בצל."
דבריו של האיכר שעשעו את הפדישח, הוא נתן לו מאה מאנאט ושחרר אותו הביתה.